

Nr 510.

Av herrar **Landgren** och **Johansson** i Djursnäs, *angående tillförsäkrande av viss arbetsledighet åt lantarbetare.*

För industriarbetarna har den 1 maj sedan årtionden räknats som fridag. I och med arbetarerörelsens ytterligare utveckling och framsteg under de senare åren, har denna fridag vunnit allmän hävd.

Emellertid finnes det en stor arbetaregrupp — lantarbetarna — som icke, eller åtminstone i endast begränsad omfattning, åtnjutit frihet under nämnda dag. Riksvalet för jordbruket av år 1935 stadgar nämligen: »Om förhållandena 1:sta maj äro lämpliga för sådd av sockerbetor och foderrotfrukter må utförande av sådant arbete av arbetarna icke vägras.»

En närmare kännedom om jordbruket ger emellertid vid handen, att dylikt arbete icke med nödvändighet behöver utföras just den 1 maj, och att ingen som helst skada skulle tillfogas jordbruket, därest ovannämnda arbetsledighet bereddades jordbrukets arbetare å sagda dag. Beträffande de nödvändiga arbetena såsom boskapens skötsel o. s. v. måste naturligtvis en överenskommelse träffas för varje särskilt jordbruk, oberoende av ett stadgande angående 1 maj som allmän fridag. Det kan ju heller icke undvikas, att det bland lantarbetarna betraktas som orättvist att den arbetsfrihet den första maj, som för andra arbetare blivit hävdvunnen, icke kommer lantarbetarna till godo.

Vi hemställa alltså,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t vill anhålla om undersökning vilka åtgärder som böra och kunna vidtagas för att lantarbetarna må kunna tillförsäkras samma arbetsledighet som i regel tillkommer andra arbetargrupper.

Stockholm den 23 januari 1936.

Axel Landgren.

Axel Johansson.

